

יו"ט שש"ג לענין סוכה ולולב

סוכה מו, א – מז, א

העושה לולב לעצמו אומר ברוך שהחיינו וקיימנו ... העושה סוכה לעצמו אומר ברוך שהחיינו וקיימנו ... לכולי יומא אתקצאי ואנן דאית לן תרי יומי היכי עבדינן אמר אביי שמיני ספק שביעי אסור ... והלכתא כאביי ... לסוכה ... הלכתא מיתב יתבינן ברוכי לא מברכינן.

רא"ש סוכה פ"ד סי' ד

יש מן הגדולים אומרים דבליל שני אומר זמן תחלה, דזמן לא קאי אסוכה, דאפילו אם היה ליל יו"ט ראשון חול יצא בזמן דסוכה ... למה יפסיק בסוכה בין קידוש לזמן.

שוע"ר סי' תמז

לו נהגו במדינות אלו להחמיר לכתחלה שלא לאכול בפסח עד יום טוב האחרון של גליות, כל מיני מלוחים.

שוע"ר סי' תעה

ל אבל אם אכל בענין זה בליל יו"ט של גליות אף שהוא מדברי סופרים אף על פי כן צריך לחזור ולאכול לדברי הכל, שאין לחלק כלל בין יו"ט ראשון לשני בשום דבר שלא יבאו בו לזלזל על ידי כן.

שוע"ר סי' תפט

כט אסור לאכול חדש ... עד תחילת ליל י"ז בניסן ... ובגולה כשלא היו יודעים יום שנקבע בו החודש בארץ ישראל היו אסורין לאכול חדש גם כל יום י"ז עד תחילת ליל י"ח ... וגם עכשיו שאנו יודעים יום קביעות החודש אין לשנות מנהג אבותינו מטעם.

שוע"ר סי' תצ

א בכל יו"ט שני של גליות מתפללין כסדר התפלה של יום ראשון, וכן צריך לומר קידוש היום ושהחיינו, ואף על פי שאין אנו נוהגין בו קודש אלא מחמת ספק שנסתפק לאבותינו שלא היו יודעין יום שנקבע בו החודש בארץ ישראל, מכל מקום אם לא יתפללו בו תפלת יו"ט, או שלא יאמרו בו קידוש היום ושהחיינו, יבאו לזלזל בו לומר שאינו יום טוב כלל, ועל ידי כן יבאו גם כן לעשות בו כל מלאכת עבודה.

שוע"ר סי' תצו

ד אין חילוק בין ראשון לשני אלא לענין מת כמו שיתבאר בסי' תקכ"ו. וכן לכחול את העין אע"פ שאין בו סכנה אם לא יכחול כגון שכבר התחילה העין להתרפאות דביו"ט ראשון אין לכחול אלא ע"י נכרי מכל מקום בשני מותר לכחול אפילו ע"י ישראל כיון שיש בו קצת חולי אף על פי שאין החולי כולל את כל הגוף.

שוע"ר סי' תרלט

יט בליל שני של גליות כיון שאינו אלא מנהג שהרי אנו בקיאים בקביעות החודש יש לסמוך על סברא האחרונה ואינו צריך לאכול בסוכה בשעת הגשם.

שוע"ר סי' תרמא

א שהחיינו היה ראוי לברך בשעת עשייה ... אין אנו מברכין כלל שהחיינו בשעת עשייה ... סומכין על ברכת שהחיינו שאומרים בקידוש היום שבלי יו"ט בשביל מצות קידוש היום שהיא ג"כ מצוה הבאה מזמן לזמן וברכה אחת עולה לכאן ולכאן.

שוע"ר סי' תרמב

א סדר הקידוש בליל א' של סוכות בתחלה מברך על היין ואח"כ אומר קידוש היום ואח"כ יברך לישב בסוכה ... ואח"כ מברך שהחיינו באחרונה לפי שברכה זו חוזרת על קידוש היום ועל מצות סוכה.

שוע"ר סי' תרמט

כא כל הפסולין ביום ראשון וכשרים מיום שני ואילך היינו בא"י שיום שני הוא חוה"מ ובחוו"ל שעושין יום טוב שני ימים י"א שכל הפסולין הנוהגין בראשון מן התורה נוהגין ביו"ט שני מדברי סופרים ... וי"א כיון שאנו בקיאים בקביעות החודש ויודעין אנו שהשני הוא חול ... ואין אנו מצוים אלא שלא לזלזל בעיקר קדושת היום ולפיכך אנו מקדשין על הכוס ומברכין זמן ביום טוב שני כמו ביום טוב הראשון, אבל דברים שאינן מעיקר קדושת היום אלא שהן מצות הנוהגות באותו היום בלבד כגון כל הפסולין ביו"ט הראשון בלבד, ואף אם לא תהיינה מצות הללו נוהגות ביום טוב שני אין כאן זלזול ליום טוב השני כלל כיון שאין המצות תלויות בעיקר קדושת היום כלל.

שו"ע סי' תרסב

ב אינו מברך זמן ביום שני על הלולב, אלא אם כן חל יום ראשון בשבת.

לבוש שם

אע"ג שמברכין זמן על השופר ביום ב', לולב שאני, דממה נפשך יצא בזמן שאמר ביום ראשון, שאם היה יו"ט שפיר יצא, ואף אם היה חול והיום יו"ט אפילו הכי יצא, דלא גרע מאילו היה אומרן בשעת עשייתו שהיה יוצא ולא היה צריך לברך זמן כלל בשעת נטילה. מה שאין שייך לומר כן בשופר, דשופר אינו חייב לברך בשעת עשייתו.

שו"ע סי' תרסה

א אתרוג בשביעי אסור, שהרי הוקצה לכל ז' ... ובחוו"ל שעושים שני יו"ט של גליות אסור אף בשמיני.

שו"ת אדמו"ר הזקן סי' ו

בישול מצה שנתפררה ... לפי מ"ש האריז"ל להחמיר כל החומרות בפסח, פשיטא שיש להחמיר ... ומ"מ ביום טוב האחרון המיקל משום שמחת יו"ט לא הפסיד.